

søgningerne skulle afflaas eller bevilges. Disse 3 Mænd skulle altsaa udføre denne Undersøgelse. Men hvorledes er Forholdet nu? Det er nu saaledes, at i de fleste Tilfælde sendes Ansøgningerne til Betænkning til den polytekniske Læreanstalt, der er forsynet med, jeg tror 16 eller 17 Docenter i de forskellige Fag; og dog er der mangfoldige Opfindelser, for hvilke der søges Beskyttelse, som ikke gaa til den polytekniske Læreanstalt, fordi de vedrøre Gebeter, hvor det antages, at den polytekniske Læreanstalt uanset disse mange og udmærkede Kræfter, hvoraf den er i Besiddelse, dog ikke magter at afgive en Bedømmelse. Jeg skal f. Ex. nævne Opfindelser paa det artilleristiske Gebet og i det Hele taget paa de krigsvidenskabelige Gebeter, og der kan vel findes mange andre; som jeg i dette Dieblit ikke erindrer, med Hensyn til hvilke man maa ty til andre Mænd for at faae en saakyndig Bedømmelse. Er det da fornuftigt, naar man nu bestemmer, at den Undersøgelse, som hidtil er flet af et saat stort Komplex af Kræfter, nu skal foretages af 3 enkelte Mænd, som lønnes derfor? Hvorledes ville disse Mænd kunne afgive et grundigt Skøn i mangfoldige af de Tilfælde, som forekomme? Det maa dog erindres, at der er Opfindelser, som benagte sig paa saa specielle Gebeter, at det vilde være meget vanskeligt, undtagen netop, naar man henvender sig til saadanne Mænd, som ere særlig bevandrede paa dette særlige Gebet, at kunne erholde et Skøn om, hvorvidt Opfindelsen, selv om den er meget ubetydelig, dog ikke kan være af den Natur, at den bør patenteres, som Spire til noget Bedre og Større. Det forekommer mig derfor, at den Forundersøgelse, som man nu har bragt ind i det System, som er foreslaaet fra Regjeringens Side, flet ikke passer sammen med den hele Løse, som gik igjennem Regjeringens Forslag, saaledes som det blev forelagt; den vil pifsnof blive langt mere ufuldkommen, end den hidtil har været, og det er dog ikke det, man skulde opnaa ved at give en ny Lov, at man kommer til en endnu flattere Tilstand end den, man tidligere har været i. Der er jo derhos ikke den mindste Garanti for, at den Beskyttelse, som man vil have skal komme Opfinderen selv tilgode, virkelig ogsaa kommer ham tilgode. Enhver kan jo ansøge om Patent paa en Opfindelse, og der gives ikke nogen Garanti for, at han ikke har tilegnet sig Opfindelsen andre Steder fra, saa at det er Andres Opfindelse, som han søger Patent for; thi en saadan Garanti findes jo paa ingen Maade i den Offentliggjørelse, som finder Sted. Med Hensyn til dette Punkt skal jeg senere tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger. Da der ikke foredres nogen Erklæring fra den, der ansøger om Patent, om at han selv eller den, paa hvis Begne, han søger Beskyttelsen, virkelig er Opfinderen, saa vil der naturligvis blive givet Beskyttelse til Mangfoldige, som gerere sig som Op-

findere, uden virkelig at være det. Vi have jo set, at hver Gang, der har været affoldt en stor Industriudstilling, er der strax efter indkommet Ansøgninger om Patent paa mangfoldige Ting. Det er jo ogsaa naturligt, idet der paa en saadan Industriudstilling altid findes flere nye Ting, som for vedkommende Saakyndige ere paafaldende som nyttige i vedkommende Industrigræn, og paa disse Opfindelser bliver der da søgt om Patent, uden at Opfinderne nogeninde blive spurgt derom, og med temmelig Sikkerhed for, at de albrig ville komme til Kundskab om, at de Opfindelser, som de have gjort i Amerika eller Frankrig, ere blevene patenterede her i Landet. Dernæst, naar man endelig vil have denne Forundersøgelse — og den er jo ikke, som den erede Ordfører bemærkede ved 2den Behandling, nogen original Opfindelse her, da det er en Løse, som er bleven bragt frem af de tydske Ingenieurer, som have udarbejdet et Lovforslag om Sagen — saa har jeg allerede ved 2den Behandling gjort opmærksom paa, at det, som skulde supplere denne Forundersøgelse, vilde være en Domstol, saaledes som den var foreslaaet for Tydslands Vedkommende. Denne Halvdel af Forslaget mangler, og enhver Opfinder er saaledes uigjenkaldelig henvist til at lade sig nøje med det Skøn, som disse tre Mænd, der kaldes Patentkommissionen, afgive, om Opfindelsen er saaledes, at den bør patenteres eller ikke. Det forekommer mig, at vil man — hvad man jo synes at have særdeles lyst til her i denne Sal — ret tage Opfinderen under Vingerne og ret beskytte ham i Troen paa, at ellers vil Industrien og Samfundet lide stor Skade, saa bør man ikke gjøre den Uret mod Opfinderen at stille ham hen under en vilkaarlig Bedømmelse af en Kommission, som i mange Tilfælde ikke vil være saakyndig paa det Gebet, som Opfindelsen angaar. Hvad Offentliggjørelsen angaar, tror jeg, at den erede Minister vil finde stor Vanskelighed ved at ordne denne Sag, naar det virkelig skal have Noget at betyde, at en saadan Offentliggjørelse finder Sted; thi det er ikke nok, at der i et Lokale i Indenrigsministeriet opstilles Modeller og Tegninger, og at der i Bladene offentliggøres en Beskrivelse af Opfindelsen; det er ingenlunde tilstrækkeligt for at give navnlig udenlandske Opfindere Kundskab om, hvilke af deres Opfindelser der af andre Mænd søges Patent paa her i Landet. Andre Steder, hvor man har saadan Offentliggjørelse, har det viist sig, at det er meget vanskeligt at ordne denne Sag; nogle Steder blive baade Tegninger og Alt, hvad der vedkommer Opfindelsen, lithograferet, og Enhver kan for nogle faa Skilling kjøbe disse Patentbeskrivelser med tilhørende Tegninger. Jeg tvivler om, at den erede Minister uden stor Vanskelighed — uagtet jeg veed, at han vil gjøre sig al mulig Umage i den Retning — vil kunne ordne Forholdet med Hensyn til Offentliggjørelsen